

Το μεγάλο πλιάτσικο

Συντάχθηκε απο τον/την City Voice Team
Τετάρτη, 13 Ιουνίου 2018 09:48

Γράφει ο Στέλιος Μερμίγκης-Δημοτικός Σύμβουλος με το Ανυπότακτο Αγρίνιο

Η απώλεια της δωρεάς της οικογένειας Παναγοπούλου, ένα τεράστιο πολιτισμικό και ιστορικό απόθεμα της περιοχής μας που προοριζόταν για τη δημιουργία μουσείου καπνού στην πόλη μας, έδειξε για πολλοστή φορά ότι ο βασιλιάς είναι γυμνός. Από ό,τι φαίνεται δεν είναι μόνο οι ανύπαρκτες και προβληματικές υποδομές, όπως το δίκτυο ύδρευσης και αποχέτευσης, η σχολική στέγη, οι ελεύθεροι χώροι, οι παιδικές χαρές, αλλά και η απώλεια της ιστορικής μνήμης μας. Το Αγρίνιο δεν χαρακτηρίζεται από πλούτο αρχαίων και βυζαντινών ευρημάτων. Η μεγάλη κληρονομιά μας είναι η νεότερη ιστορία μας. Είναι οι θυσίες των αγωνιστών της Εθνικής

Το μεγάλο πλιάτσικο

Συντάχθηκε απο τον/την City Voice Team
Τετάρτη, 13 Ιουνίου 2018 09:48

Αντίστασης εναντίον του κατακτητή και των ντόπιων συνεργατών τους, είναι η εκτέλεση των 120 κομμουνιστών τη μεγάλη Παρασκευή του 1944 - το τραγικό αποκορύφωμα και μια μεγαλειώδης στιγμή που άφησε ανεξίτηλο το στίγμα της σε τούτη δω την πόλη, οι μεγάλες απεργίες των καπνεργατών τον Αύγουστο του 1926 για καλύτερες συνθήκες δουλειάς με το συγκλονιστικό σύνθημα «ή 100 δράμια ψωμί ή ένα χρόνο απεργία» με τραγικό και εδώ αποκορύφωμα της δράσης αυτής τις δολοφονίες των καπνεργατών Γεωργατζέλη και Καρανικόλα. Είναι εν τέλει οι μικρές και μεγάλες ιστορίες από τους καπνεργάτες και τους παραγωγούς καπνού που μάτωσαν στα χωράφια και στα εργοστάσια για να φτιάξουν τούτο τον τόπο. Όμως, όλα αυτά έπρεπε να ξεχαστούν, να ξεριζωθούν από τη συλλογική μνήμη, να φτιαχτεί μια πόλη χυλός χωρίς αναφορές, άρα και χωρίς ορίζοντα και προοπτική. Κατάφεραν όλοι, όσοι διοίκησαν τον τόπο αυτό τα τελευταία 30 χρόνια, δηλαδή τον καιρό της οικονομικής ευωχίας, όπου με κάθε ευκαιρία και περισσή φλυαρία έκλειναν σε όλες τις πτώσεις τη λέξη «ανάπτυξη», να θάψουν την ιστορική μνήμη στα στεγαστικά δάνεια, που δόθηκαν αφειδώς όλα τα προηγούμενα χρόνια, για να ανεγερθούν τεράστιες πολυκατοικίες, στεγάζοντας το μικροαστικό όνειρο του Έλληνα, αφού φρόντισαν να εξασφαλίσουν με τις περίφημες επιδοτήσεις τον εκμαυλισμό συνειδήσεων των πολλών -μέχρι τότε- καπνοπαραγωγών και τη μεγάλη φυγή τους από τα χωριά προς το «κλεινόν άστυ». Τα λιγοστά κτίρια της πόλης μας, που ήταν τοπόσημα, εξαφανίζονταν σε μια νύχτα παρότι χαρακτηρισμένα διατηρητέα, αφήνοντας απλά ανοιχτές πληγές στο σώμα της πόλης, ενώ όσα λιγοστά έχουν απομείνει χρησιμοποιούνταν στα ιλουστρασιόν προεκλογικά φυλλάδια τους για δήθεν ανεγέρσεις μουσείων και άλλων χώρων πολιτισμού. Υποσχέσεις που κρατάνε όσο η διάρκεια μιας προεκλογικής περιόδου και μετά μένουν στο έλεος του αδηφάγου χρόνου.

Μια πόλη, που εν έτει 2018 δεν έχει κατορθώσει να αποκτήσει περιουσιολόγιο καταγράφοντας την κινητή και ακίνητη περιουσία της, είναι φυσικό και επόμενο να μην έχει καμία προοπτική. Το σήμα που εκπέμπεται προς όλους τους συμπολίτες μας που προτίθενται να δωρίσουν κομμάτια από την περιουσία τους είναι σαφές και συγκεκριμένο: είμαστε αφερέγγυοι δεν μπορούμε να εγγυηθούμε τίποτε!

Αυτό όμως δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο. Είναι υποχρέωση όλων όσων νοιαζόμαστε για αυτή πόλη, να πιέσουμε προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις τόσο για τη δημιουργία επιτέλους του περιουσιολογίου όσο όμως και για την ανάδειξη της ιστορικής μας μνήμης με ποικίλες δράσεις, που θα δώσουν ξανά τη χαμένη ταυτότητα του τόπου μας.

Το στοίχημα είναι μεγάλο, το γάντι έχει ριχτεί, δεν μένει παρά να το σηκώσουμε.